

NAŠE FARNÍ RODINA

NASZA RODZINA PARAFIALNA

ročník X. / číslo 89.

září 2018

úvodník

Milí Farníci, Farnice a Farničata :)

Po krátké prázdninové pauze můžete opět držet v rukou nové číslo našeho časopisu. Věřím, že tento čas odpočinku, který nám byl dán, jsme všichni náležitě využili a nyní se můžeme opět s novým elánem pustit jak do každodenních povinností, tak i do nových zkušeností. Dětem i učitelům začíná nový školní rok a my, s Naší farní rodinou, vstupujeme do desátého ročníku jejího vydávání!

Zdá se to téměř neuvěřitelné, že náš časopis již poma lu vstupuje do puberty. Chtěla bych na tomto místě a touto cestou upřímně poděkovat všem, kteří se během těch deseti let jakkoliv podíleli na vzniku Naší farní rodiny. Díky za čas, nápady, ochotu, společná setkání, mnohé diskuze... Poděkování ale patří také vám, Milí Čtenáři, protože časopis vzniká právě pro vás a počítá s vaší účastí. Díky za zpětnou vazbu, kterou nám mnohdy dáváte, a která nás popohání kupředu. Jistě jste si všimli, že během celé doby své existence prošel náš časopis již několika změnami, což je dobré, neboť změna znamená život. Věřím, že naše společné dílo bude i nadále odrážet dění v naší farnosti a bude prostorem pro vzájemné sdílení farníků.

Před námi je září, což je pro naše farní společenství velmi důležitý měsíc. Proč? V polovině tohoto měsíce slavíme (u nás) slavnost Povýšení svatého Kříže, tedy farní pout. V letošním roce pout' oslavíme v neděli 16. září. Zkusme tento den prožít opravdu slavnostně. Pomocí nám může být mimo jiné „zvláštní“ odpolední koncert, který se bude konat v rámci festivalu Karvinéské varhany. Čím je zvláštní? Jeho účinkujícími budou ve značné míře lidé, kteří v naší farnosti pravidelně slouží svým hudebním uměním. Více informací o tomto i dalších třech koncertech festivalu naleznete v pozvánce na stránkách tohoto čísla.

Září bývá poměrně aktivním měsícem. Přeji vám i sobě, abychom všechno, co nás čeká, zvládli, abychom v sobě pořádně nechali doznít prázdninové a dovolenkové zážitky a poznatky, a abychom dále spoluvtvářeli naše farní společenství, třeba během rozhovorů před kostelem nebo setkání v rámci různých společenství.

Terka

Co najdete v tomto čísle

Niest' Krista, niest' lásku	s. 3
Święty uciekinier	4
POCHOPIT CÍRKEV: Křest – počátek všeho	5
ZNAMIONA KOŚCIOŁA CHRYSZTUSOWEGO: Jedność Chrystusowego Kościoła	7
S KOLÁRKEM (A DĚTMI) V KUCHYNI: dýňová polévka	9
KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ	10
Úmysly mší svatých 03.09.-07.10.2018	12
CO NÁS ČEKÁ... A NEMINE:	
Adorace, pobožnosti, návštěvy nemocných, liturgický kalendář	14
Pozvánka na Karvinské varhany	15
Výuka náboženství 2018/19	16
Knihovnická pozvánka	17
Svatá Ludmila 1100 let	17
PROŽILI JSME:	
Farní tábor z pohledu hlavního vedoucího	18
Farní tábor z pohledu kuchařky	19
Noční výšlap na Lysou	20
Manželské setkání na Velehradě	21
Ministrantský tábor 2018	22
Fotoreportáž z farního tábora	23
Fotoreportáž z ministrantského tábora	24

Naše farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejné. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši **17 Kč**.

Texty článků prochází jazykovou korekturou. Obrázky převzaty většinou z internetu.

Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1, tel.: 596 314 455, e-mail: nfr@farnost-karvina.cz

Redakce: Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Anna Špirková, Eva Steffanová, Kamila Fašungová, Lucie Zormanová, Mariam Szyja, Markéta Bogoczová, Monika Káňová, P. Przemysław A. Traczyk, Rostislav Mechür

Příští číslo vyjde: neděle 30.09.2018

případné změny budou hlášeny v ohláškách

Uzávěrka: pátek 21.09.2018

Niest' Krista, niest' lásku

Na úvod by som Vás chcela vštkých pozdraviť a podľať sa za možnosť znova sa deliť s Vami o zážitky, postrehy a myšlienky. Tentokrát mi dovol'te podeliť sa s Vami o letný zážitok - duchovný i ľudský.

Spoločenstvo

Človek je tvor spoločenský a potrebuje spoločenstvo ľudí s podobným zmýšľaním a názormi. Ja to tiež potrebujem. Tu, na Slovensku, chodím do spoločenstva, ktoré sa volá Christoforus. Sme misijným spoločenstvom. Do tohto spoločenstva som začala chodiť už počas školy, s menšími prestávkami, keď som pracovala mimo Košíc. Našim „heslom“ je: Niest' Krista, niest' Lásku...1 Kor 13. Okrem iných aktivít a služby každý rok niektorí členovia idú na misie do Rumunska. Presnejšie k „rumunským Slovákom“. Sú to ľudia, ktorí sa tam prešťahovali už dávno, pracovali tam, založili si rodiny, vychovali deti a teraz aj vnúčatá. Zachovali si jazyk aj vieri.

Misie

Keď som ešte študovala, chodievala som v lete na misie tiež. No teraz, keď už pracujem, je to t'ažšie. Už nemám celé leto voľno. A tak som si povedala, že poslúžim prípravou na misie, no na misie samotné už cho-

dit' nebudem. A pár rokov to tak aj bolo. No tento rok mal Boh na to iný názor. Jedného dňa som sa nášla v zozname, kde boli vypísaní ľudia, čo idú do Rumunska. Nie, že by ma to nepotešilo, po rokoch... a viete, ako to chodí, keď sa všetci niekam tešia, nalaď to aj Vás :) A presne takto tým svojím nadšením nalaďili aj mňa. Akurát, že asi týždeň predtým nám šéfka v práci porozdeľovala letné dovolenky. A kedy som mala ja? Samozrejme, že úplne iný termín, ako sú misie. Tak mi neostávalo nič iné, len preložiť dovolenku - i keď to vyzeralo všelijako. Ved' viete, ako to chodí, niektorí majú malé deti, vopred zaplatené dovolenky... prosté s ich termími voľna sa už pohnúť nedá. A keby šlo o dva dni... ale dva týždne...to je dosť! „Ved' za opýtanie nič nedám“, pomyslela som si... a tak som sa modlila a odovzdala to

Bohu a šla som si pýtať preloženie dovolenky na iný termín. Šéfka pozerala do papierov... čakala som... a ona povedala „áno, môžeš ísť...“ :) Páni, nečakala som, že to pôjde tak hladko, ale potešila som sa. Možno Vám sa to nebude zdať až také zvláštne, no pre mňa to bol malý zázrak a potvrdenie, že na tie misie naozaj mám ísť.

A tak som strávila dva krásne týždne v Rumunsku medzi ľuďmi, ktorých som si za tie roky veľmi oblúbila a so spoločenstvom, ktoré je pre mňa akousi rodinou :) Bola to veľká milosť byť znova tam. Išli sme slúžiť, ale odniesli sme si z toho viac, ako sme priniesli. Ak niekedy bude príležitosť, napíšem o misiach viac. No tentokrát som len chcela zhrnúť do niekol'kých riadkov to, že Boh dokáže zariadiť veci a použiť si ľudí tam, kde ich chce mať, aj keď nám sa to možno zdá nereálne. Tak Vás chcem povzbudiť k tomu, aby ste verili a nechali sa viesť Bohom, lebo On je Boh zázrakov :)

Anička

Święty uciekinier

Urodził się 28 grudnia 1550 roku na Mazowszu w miejscowości Rostkowo jako drugi syn, a zmarł młodo, bo przed 18. urodzinami w Rzymie. Tym młodym świętym, który dla powołania zdecydował się nawet na ucieczkę i bunt wobec rodziców jest... patron młodzieży, **św. Stanisław Kostka**.

Kregi rodzinne

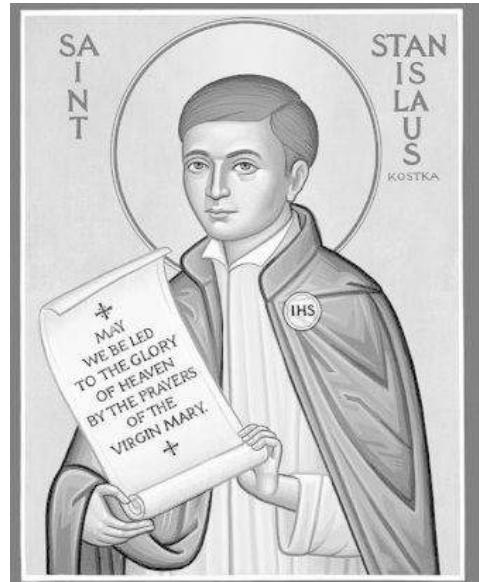
Ojcem Stanisława był Jan Kostka, kasztelan zakroczymski (dopiero od 1564 roku), matką - Małgorzata z Kryskich z Drobina. Obie rodziny Kostków i Kryskich były znane w XVI wieku. Jeden z braci matki, Albert, wsławił się poselstwami z ramienia polskiego króla: do Rzymu, do cesarza Ferdynanda i do króla Hiszpanii, Filipa II. Drugi brat matki, wuj św. Stanisława, Stanisław, był wojewodą mazowieckim. Natomiast Jan Kostka, krewny ojca z linii pomorskiej, był kasztelanem gdańskim i kandydatem na króla polskiego, popierany przez sułtana tureckiego, Selima; Piotr Kostka był biskupem chełmińskim.

Dzieciństwo i studia

Do czternastego roku życia Stanisław przebywał w domu rodziców, trzeba było jednak pomyśleć o dalszych studiach dla synów. Było w modzie wysyłanie paniczów za granicę, aby tam nabrali oglady. Rodzice upatrzyli Wiedeń dla dwóch najstarszych synów: Pawła i Stanisława. Były to bowiem miasto katolickie. Nadto jezuici mieli tam sławną szkołę, do której uczęszczali młodzieżcy także z innych dzielnic Polski.

Kostkowie przybyli do Wiednia w dzień po śmierci cesarza Ferdynanda, to znaczy 24 lipca 1564 roku. Zatrzymali się w konwikcie, czyli w internacie jezuickim. Jednak w marcu 1565 roku cesarz Maksymilian II, mniej chętny jezuitom aniżeli poprzednik, zabrał im ów konwikt, zostawiając tylko kolegium czyli szkołę. Bracia musieli się przenieść gdzie indziej. Wraz ze swoim wychowawcą Janem Bilińskim i kilku chłopcami z Polski przenieśli się na stację do domu dzierżawionego przez Kimberkera, zaciekłego luteranina.

Po początkowym okresie, kiedy musiał nadrobić braki w dotychczasowej edukacji, Stanisław stał się jednym z prymusów. Pod koniec trzeciego roku nauki był już jednym z najlepszych uczniów. Wiedeńska szkoła jezuitów cieszyła się wówczas zasłużoną sławą. Codziennie odprawiano Mszę świętą. Przynajmniej raz w miesiącu studenci przystępowali do sakramentu pokuty i do Komunii. Modlono się przed lekcjami i po nich. Na pierwszym roku wykładano gramatykę, na drugim "nauki wyzwolone", na trzecim - retorykę.

Pokutny tryb życia

Stanisław spędzał wolny czas na modlitwie i kontemplacji. Zadawał sobie różne pokuty i biczował się. To nie podobało się kolegom, bratu, nauczycielom. Uważali to za rzecz niemoralną, a Stanisława za "dziwaka". Usiłowali go przekonywać złośliwymi przycinkami "jezuitę" i "mnicha", a potem nawet biciem i znęcaniem skierować na drogę "normalnego" postępowania. Stanisław usiłował im dogodzić, dlatego nawet brał lekcje tańca. Nie potrafił się jednak w tym odnaleźć i nie dał się przekonać do zmiany trybu życia.

Pragnienie

Gdy w grudniu 1565 r. padł w krótką lecz niebezpieczną chorobę, jego duchowość zaznaczyła się wielkimi przeżyciami wręcz doznaniemi mistycznymi, związanymi z jego gorącym nabożeństwem do Matki Bożej. Wtedy odkrył swoje powołanie zakonne i zaczął zmierzać zdecydowanie do jego realizacji. Kiedy wyzdrowiał, postanowił wstąpić do zakonu jezuitów. Ale rodzice nie chcieli się na to zgodzić.

Nie było łatwo Stanisławowi wykonać polecenie otrzymane z nieba. Jezuici nie przyjmowali kandydatów bez zezwolenia rodziców, a na to nie mógł Stanisław liczyć. Zdobywa się więc na ryzykowny czyn: 10 sierpnia 1567 organizuje ucieczkę, do której starannie się przygotowuje. W przebraniu żebraka ucieka

z Wiednia i przez Augsburg i Dylene podąża do Rzymu.

Zakon i śmierć

Wreszcie w październiku 1567 r. Stanisław został przyjęty do Towarzystwa Jezusowego przez generała zakonu św. Franciszka Borgiasza. Przeżył to głęboko. Ale w rzymskim nowicjacie przy kościele św. Andrzeja na Kwirynale nie miał przebywać dugo. Zachwyciwszy wszystkich swoją duchową dojrzałością i rozmodleniem, w sierpniu następnego roku gwałtownie rozchorowała się i zaledwie po kilku dniach zmarł. Było to późnym wieczorem w wigilię Wniebowzięcia, jakby śpiesząc się na tę uroczystość do nieba. Kilka dni wcześniej napisał list do Matki Bożej, w którym prosił, by zmarł w święto Wniebowzięcia. W chwili śmierci mówiąc, że widzi Matkę Bożą, która przyszła po niego.

Kult świętego

Kult zrodził się natychmiast i spontanicznie; kiedy w dwa lata później otwarto jego grób, znaleziono ciało świętego nietknięte rozkładem. Został beatyfikowany w 1602 przez papieża Pawła V i kanonizowany przez Benedykta XIII 31 grudnia 1726. Był pierwszym członkiem Towarzystwa Jezusowego wyniesionym na ołtarze.

Na początku XX w. św. Stanisława ogłoszono patronem polskiej młodzieży. Następnie papież Jan XXIII w 1962 r. ogłosił go jednym z głównych patronów Polski. Wspomnienie św. Stanisława Kostki obchodzi się w Polsce 18 września.

Źródła: Rytuał domowy
www.brewiarz.pl
www.duszpasterski.pl

Mariam

Pochopit Církev

Křest - počátek všeho

Nový školní a katechetický rok právě začíná a vzdělávat se v otázkách víry je celoživotní úkol každého z nás. Právě proto bych chtěl, abychom se během tohoto školního/katechetického roku v rubrice „Pochopit Církev“, pozastavili u svátostí a svátostin. Běžně a docela často se s nimi setkáváme, otázkou je, zda jim rozumíme?...

První svátost

První a nejdůležitější svátostí je křest. Proč nejdůležitější? Proto, že bez křtu není možné přijmout všechny další svátosti. Je to počátek našeho křesťanského života, spolupráce s Boží milostí. Dle učení katolické Církve je křest svátostí, skrze kterou dostáváme odpuštění prvotního hříchu a všech hříchů, které jsme spáchali do křtu. Stáváme se Božími dětmi a také se stáváme součástí Církve. Právě proto je křest primárně svátostí lidí, kteří mají víru a chtějí vstoupit do společenství katolické Církve. Mnohdy vnímáme křest jako jakýsi začátek a je

v nás určité spojení křtu s počátkem života. Je to správné? Není... Křest je především svátostí, která se uděluje lidem dospělým, kteří poznali věrouku Církve a přijali ji do svého života. Děti je možné křtit pouze v případě, že rodiče skutečně žijí svou víru a jejich způsob života dává opodstatněnou naději, že svou víru předají svým dětem. A tady začná problém...

Křesťanský život

Stává se mi, že ve farní kanceláři potkávám lidi, kteří přicházejí se slovy, že oni sice do kostela nechodí, nejsou svoji, ale chtějí pokrýt své dítě... A rodí se ve mně otázka: „Na

kolik je váš život skutečně křesťanský?“ Nedělní bohoslužba by měla být pro křesťana samozřejmostí, stejně jako sexuální soužití jen a pouze v manželství, takže?... Kde je tady onen křesťanský život? Nikde... Je to překážka ke křtu? Není, jen je dobré se zamyslet, nakolik je pravdivá deklarace křesťanského života a křesťanské výchovy dítěte, která je součástí křestního obřadu?

... Tedy nakolik vážně bereme svá slova?... Těžká otázka... Mnohdy se také stává, že rodiče s Církví (skoro) nic společného nemají, ale žádají křest svého dítěte, protože se mylně domnívají, že díky křtu dítě přestane plakat, bude zdravější, nebo tím zajistí životní prospěch svého dítěte. Je to magické vnímání křtu a s křesťanskou vírou takový postoj nemá absolutně nic společného, co více poselství Evangelia přímo odporuje.

Křestní kmotr

Dostáváme se tady k otázce, kdo může být křestním kmotrem? Kanonické právo se k této otázce vyjadřuje jasně a jednoznačně: křestním kmotrem může být osoba, které je minimálně 16 let, opravdově žije své katolické křesťanství, což znamená, že pravidelně přistupuje ke svátostem (tedy je po 1. sv. přijímání a chodí pravidelně ke zpovědi, je také biřmovaná) a bud' je svobodná, anebo žije v církevním manželství. Proč až takové nároky? Od pověď je jednoduchá... Křestní kmotr má jeden jediný úkol, totiž hlídat rodiče, aby dbali na křesťanskou výchovu svých kmotřenců, a když rodiče zklamou, povinnost předání víry a křesťanské formace se stává povinností křestního kmotra.

Obřad křtu

Standardně je svátost křtu udělovaná duchovním, tedy biskupem, kně-

zem nebo jáhnem. Samotný obřad v sobě obsahuje přivítání novokřtence, modlitbu s exorcismem a pomazáním olejem katechumenů na hrud' (co symbolizuje, že modlitba a společenství Církve je ochranným štítem křtence před útoky Zlého), pak zřeknutí se zla a vyznání víry křtence, příp. jeho rodičů a kmotrů. Všechny tyto úkony jsou úvodem do křtu samotného, který se koná vždy politím hlavy vodou nebo ponořením do ní křtence. Ke křtu se vždy používá čistá voda, která je požehnaná během paschální vigilie, nebo během samotného křestního obřadu. Následně je temeno křtence mazáno křížem, tedy olejem posvěceným biskupem v katedrále na Zelený čtvrtok. Tento

olej se také používá při biřmování, kdy se maže čelo, a také při udělování kněžského svěcení (mazány jsou ruce), biskupského svěcení (mazaná je hlava), u konsekrace kostela a oltáře, a vždy symbolizuje předání Ducha Svatého. Tato znamení ukazují, že křestní koupelí je nový křesťan ponořen do Krista a je obdarován Duchem Svatým. Samozřejmě, jak už bylo zmíněno, křtem jsou odpuštěny hříchy, vč. prvotního, a proto je oblečen do bílého roucha, nebo je na něj položena křestní (vždy bílá) rouška, která symbolizuje absolutní čistotu duše křtence. Pak se předává svíce zapálená od paškálu, který vždy (během doby velikonoční, u křtu a u pochodu) symbolizuje Krista zmrtvýchvstalého. Křtem je křesťan ponořen do Ježíšovy smrti (ponoření do vody) a má svědčit o Ježíšově vzkříšení (předání světla).

Křest dospělých

Praxí současné Církve, po vzoru prvních křesťanů, je udělování křtu dospělým během paschální vigilie (nejdůležitější bohoslužby během celého roku) a to spolu s biřmováním a 1. sv. přijímáním, aby novokřtěnec mohl žít plností svátostného života. Pravě proto musí udílení této svátosti předcházet minimálně roční příprava (catechumenát), kdy kandidáti křtu poznávají věrouku Církve a praktický, křesťanský život.

Křest dětí

Co se křtu dětí týká, je nezbytně nutná příprava rodičů a následné vedení dětí k 1. svatému přijímání a biřmování. Toto je možné především praxí duchovního života rodičů, společnou modlitbou v rodině, společnou účastí na bohoslužebném životě farního společenství a v hodinách náboženské výchovy. Jen propojení všech těchto forem přinese ovoce. Je dobré a žádoucí, aby rodiče pamatovali, že křtem všechno Boží v životě jejich dětí začíná, nikoli končí a křesťanskou formaci děti dostávají především náboženskou praxí rodičů.

V ohrožení života

Za zmínku také stojí nadstandardní situace přímého ohrožení života člověka. Jelikož nejvyšší starostí Církve je spása a život věčný každého člověka, církevní zákon připouští možnost, že právě v přímém ohrožení života může pokrtit kdo koli (i nepokrtěný), kdo chce jednat v souladu s úmyslem Církve. Pro udělení křtu takovou formou, a výhradně v takové situaci, stačí polít hlavu křtěnce čistou vodou (ne nut-

ně posvěcenou) a říct křestní formulí: „Já tebe křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen“. Jestliže situace ohrožení života pomine, je potom třeba křest doplnit do standardní podoby v kostele s duchovním.

Výročí křtu

Každý z nás se pravděpodobně setkal s různými názory na to, co je důležitější: narozeniny nebo jmeniny (svátek). Za zmínku stojí připomenout si, že jmeniny jsou v úzkém spojení s oslavou výročí křtu, tedy dnem, kdy člověk dostal jméno. Bývalo určitou tradicí, že křestní jméno bylo určeno podle světce, jehož liturgická památka připadla právě na den křtu. Vzpomeňme si na naše pradědečky nebo pra-prababičky jak mnohdy měli neobvyklá jména... To bylo právě proto... Je dobré se někdy zamyslet, zda si pamatujeme datum našeho křtu, dne kdy jsme se stali Božími dětmi a kdy v nás začalo vše-

chno, co Boží, a zda je to pro nás důvod k vděčnosti, radosti a oslavě? Když oslavujeme zrození v těle, proč bychom nemohli oslavovat i zrození duchovní?

A ještě jedna anekdotka na úplný závěr. Nějaký pan farář se ptá rodičů u křtu: „Jaké jméno chcete dát svému dítěti?“ Rodiče odpovídají: „Nevíme...“ Farář na to: „Jak nevíte?“ Rodiče: „No nevíme...“ Na to farář: „Tak vezměte nějaké jméno z litanie ke všem svatým...“ Rodiče: „Dobrá... tak Kyrie eleison...“ :)

Przemek

Znamiona Kościoła Chrystusowego (1)

Czasami zdarza się, że rozmawiając z braćmi z odłączonych wspólnot religijnych jest nam stawiany zarzut, iż nasz Kościół to już dawno nie ten, którego chciał Chrystus, bo na przestrzeni wieków odeszliśmy od nauczania Założyciela i potrzebne były „korekty“, które oni wprowadzili, by zachować prawdziwą naukę Jezusa. Nie jest to zarzut nowy. Jak jest naprawdę? W celu rozwiązania tego problemu, już przed wiekami zaistniała potrzeba znalezienia znaku rozpoznawczego (kryterium), który pozwoli zidentyfikować ten ustanowiony przez Chrystusa Kościół spośród wielu odłamów, które pretendowały do tej nazwy. Dawni Ojcowie Kościoła wskazywali na pewne istotne przyjęty Kościół, a symbol nicejsko-konstantynopolitański domaga się wiary w Kościół: jeden, święty, po-

wszechny i apostolski. Jednak prawdziwy rozkwit posługiwania się tą metodą znamion jest związany z wystąpieniem reformacji. Wtedy eklezjologia katolicka szeroko i wnikliwie opracowała ten sposób argumentacji, który przedstawmy sobie w wielkim przynajmniej skrócie, by się upewnić, że racja jest po naszej stronie, a za braci odłączonych należy się modlić, by Duch Święty w czasie sobie znanym doprowadził do zrealizowania życzenia Chrystusa „aby wszyscy byli jedno“ (J 17,21). Metoda znamion, opracowana w kontekście zaciętych polemek z protestantami, zmierzała do osiągnięcia podwójnego celu:

do wykazania prawdziwości Kościoła katolickiego, w którym weryfikują się wszystkie cztery znamiona,

do wykazania braku owych znamion w odłączonych wspólnotach chrześcijańskich.

Rozpatrzmy wyżej wymienione cztery znaki prawdziwego Kościoła.

Jedność Chrystusowego Kościoła

Jedność można rozumieć podwójnie:

a) Jako jedność numeryczną (jedność) Kościoła,

W chrześcijaństwie od początku wiadomo, że Chrystus nie założył wielu kościołów, ale tylko jeden.

b) Jako wewnętrzną jedność, zwartość i niezróżnicowanie w istotnych elementach tego jedynego Kościoła.

W pojęciu wewnętrznej jedności Kościoła zawsze istniały pewne

różnice zdań, które nabraly na sile w czasach reformacji. Swój jeden jedyne Kościół Chrystus założył na apostołach jako widzialnych filarach i gwarantach jedności i jednościi. Mówiąc krótko, Jezus przekażał im władzę w Kościele.

Protestanci odrzucili koncepcję Kościoła widzialnego i tym samym odrzucili jedność widzialną, która pociąga za sobą władzę i autorytet religijny. Ich zdaniem jedność Kościoła ma swoje źródło tylko w nadprzyrodzonym i zbawczym działaniu Boga, czyli omawiana przez nas jedność jest niewidzialna i nadprzyrodzona tak, jak nadprzyrodzony i niewidzialnym jest działanie samego Boga w Kościele.

Katolicka koncepcja przyjmuje i dostrzega jednocześnie działanie Boga w Kościele, dostrzega i akcentuje też jedność widzialną, która wynika z uprawnień, jakie apostołom przekazał Jezus w wielkim posłaniu misyjnym.

Jedność Kościoła w nauce Chrystusa:

Nowy Testament informuje, że Jezus chciał, by jedność była podstawowym elementem Jego Kościoła. Porównywał Kościół z jedną winnicą, z jedną rolą, z jednym domem zbudowanym na skale. Przestrzegał, że tylko jedność może Kościołowi zagwarantować trwałość, gdyż „każde królestwo wewnętrznie skłócione pustoszeje” (Mt 12,25). Św. Jan pisze, iż Jezus umarł, by rozproszone dzieci zgromadzić w jedno (J 11,52), by nastąpiła jedna owczarnia i jeden pasterz (J 10,16).

Jedność w nauce św. Pawła:

Swoją troskę o jedność tego jedynego Kościoła Chrystusowego Paweł wyraża bardzo dobrze:

„A przeto upominam was, bracia, w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa, abyście byli zgodni, i by nie było wśród was rozłamów; byście byli jednego ducha i jednej myśli”

(1Kor1,10).

„Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi” (1Tm 2,5)

Apostoł zarazem uczy, że pomimo różnych zdolności, charyzmatów i działań wszystko powinno być skierowane do budowania i utrzymywania jedności. Jedność, której sobie życzył Chrystus ma być nie tylko przymiotem Kościoła i obowiązkiem wiernych, ale ma być znakiem rozpoznawczym Kościoła Chrystusowego. Potwierdzenie znajdujemy w modlitwie arcykapłańskiej wypowiedzianej przez Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy. Ta jedność,

o którą Jezus prosi Ojca, ma być jednością wyjątkową, bo wzorem dla niej ma być miłość Ojca do Syna, aby „wszyscy stanowili jedno jak Ty we Mnie a Ja w Tobie” (J 17,20-23).

Kościół poapostolski często przypomina o obowiązku realizowania jedności. W dziele „Nauka dwunastu apostołów” (r. 100) czytamy: „jak ten łamany chleb rozsiany był po górrach, a zebrany stał się czymś jednym, tak niech zbierze się Kościół Twój z krańców ziemi w jedno królestwo Twoje”. Klemens Rzymski (r. 96) pisząc do wiernych w Koryncie stwierdza, że „jednego mamy Boga, jednego Chrystusa, jednego Ducha Łaski, który w nas jest rozlany”. Ignacy Antiocheński (r. 107) wskazuje na źródło jedności Kościoła. Pisze: „w zgromadzeniu waszym niech będzie jeden Bóg, jedna modlitwa, jedna prośba, jedna nadzieja. Starajcie się mieć jedną Eucharystię, jedno jest Ciało naszego Pana i jeden tylko kielich, w którym jednuczmy się z Krwią Jego i jeden tylko ołtarz ofiarny, jeden biskup otoczony diakonami i prezbiterami. Jeżeli zachowacie jedność, wszystkie uczynki wasze będą zgodne z wolą Boga”. Stwier-

dza, że niezgoda i wyłączenie się z jedności świadczą o błędzie doktrynalnym wcześniej, zanim ten błąd zostanie im wykazany.

Znamię jedności istnieje w Kościele katolickim:

Kościół katolicki najbardziej zbliża się do tego wzoru Kościoła Chrystusowego, jaki rysuje się w świetle znamion. Jego jedność rozumiana zarówno numerycznie (jedność), jak i pod względem wewnętrznej zwartości, jest faktem nie budzącym zastrzeżeń, czy wątpliwości. W tym Kościele istnieje jednolity depozyt wiary objawionej i odpowiadające mu jedno wyznanie wiary. Nad integralnością tej jedności czuwa Nauczycielski Urząd, który wykonuje swoje zadanie na mocy ustanowienia samego Założyciela i cieszy się szczególną asystencją Ducha Świętego i charyzmatem nieomylności. W Kościele katolickim urzeczywistnia się jedność sakramentów i liturgii, które w codziennym realizowaniu sprawowane są przez tych, którzy w drodze sukcesji (następstwa) uczestniczą w uprawnieniach, które Chrystus nadał kolegium apostolskiemu celem sakralnego budowania Królestwa Bożego na ziemi. Nie ulega też wątpliwości jedność religijnego zwierzchnictwa w Kościele katolickim, która opiera się na posłannictwie apostołów ze św. Piotrem na czele, które trwa w Kościele jako jego ustrój hierarchiczno-monarchiczny.

W kościele protestanckim po oderwaniu się od Kościoła katolickiego w następnych stuleciach dochodziło do kolejnych szczepień. I tak (w ogromnym skrócie) z tego „pierwotnego” kościoła zwanego luteranckim, powstały: kościół reformowany kalwiński, prezbiterianie, anglikanie, mennonici, baptysi, pietyści, metodyści, adwentyści, zielonoświątkowcy ... itd. Każdy następny różni się czymś od swego poprzednika. Nie ma zatem ani jedności numerycznej, ani doktrynalnej, nie wspominając już nawet o jedności organizacyjnej.

Andrzej Łukosz

S kolárkem (a dětmi) v kuchyni

DÝNOVÁ POLÉVKA

dýně, bez semínk, nakrájená na kostičky
2 lžice másla
1 cibule, jemně nakrájená
2 stroužky česneku, jemně nasekané
1 karotka, na kostičky
1 lžice kari koření (nebo méně)
nejlépe vývar, ale může být i voda
kelímek sметany ke šlehání
sůl a mletý pepř a muškátový ořech na dochucení
hrst oprážených dýňových semínk, mandlí, vlašských ořechů, co dům dal....

A black and white photograph of a young girl with blonde hair, wearing a light-colored tank top, stirring a large white pot with a wooden spoon. She is standing in a kitchen with various items on the counter behind her.

• POSTUP •

• POSTUP • POSTUP • POSTUP • POSTUP • POSTUP •

V hrnci rozpustíme máslo a zpěníme na něm cibulku a česnek.
Vsypeme dýni a asi 5 minut opékáme. Přidáme mrkev, poprášíme
kari kořením, osmahneme a zalijeme vývarem. Uvedeme do varu a
vaříme až zelenina zmékne. Vmicháme smetanu, osolíme, opepříme
a necháme přejít varem. Stáhneme z ohně a rozmixujeme ponorným
mixérem. Nakonec nastrouhame do polévky trochu muškátového
oříšku. Polévku podáváme posypanou nasucho opráženými
dýňovými semínky, nesmí chybět "gránky" a pro dospělé nasekaná
chilli paprička.

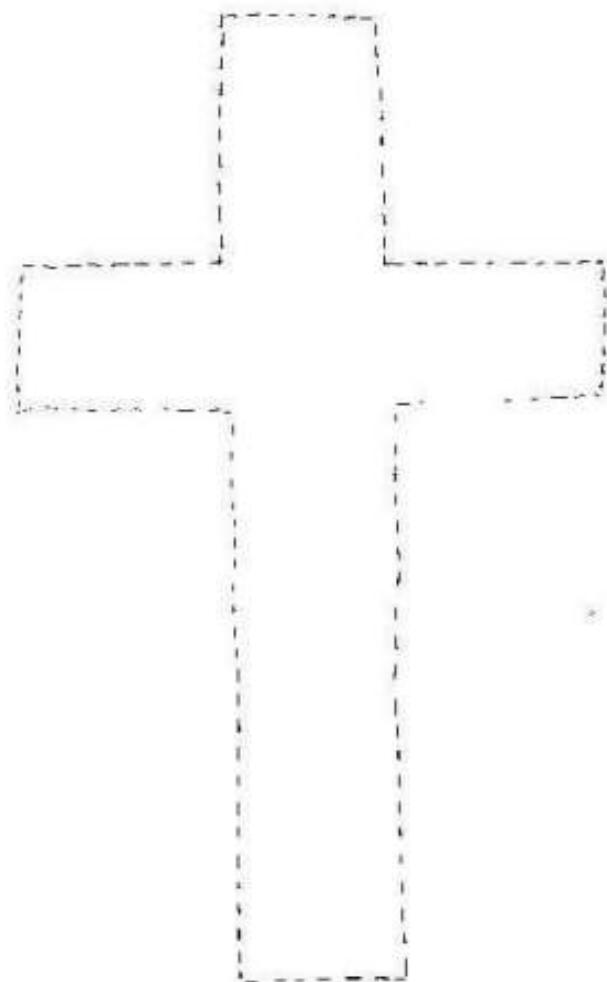
SLAVNOST Povýšení svatého Kříže

1. čtení: Nm 21, 4b-9

žalm: Žl 78

2. čtení: Flp 2,6-11

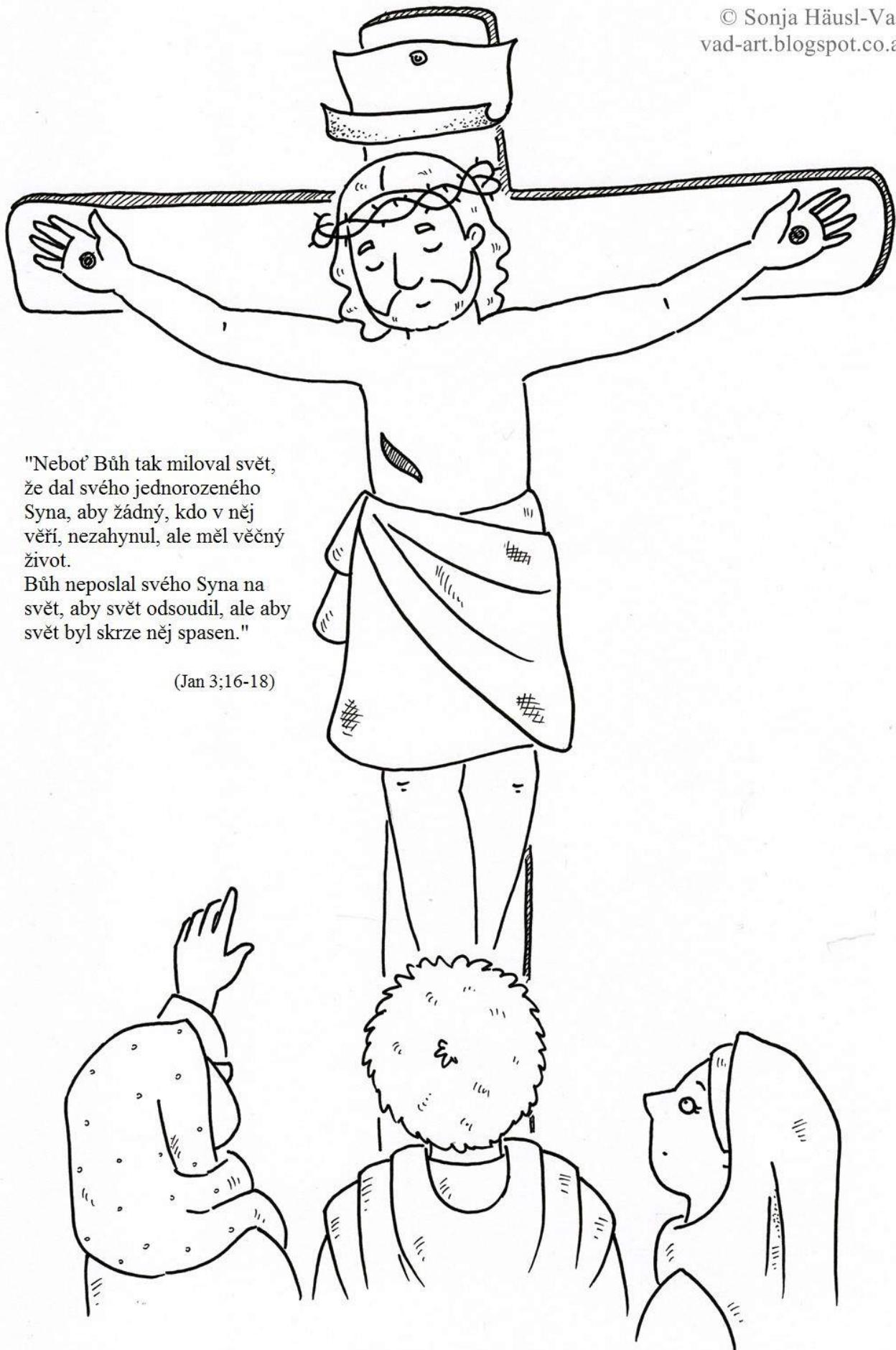
evangelium: Jan 3,13-17

Když se rozhlédneš v kostele, uvidíš mnohokrát obraz kříže – na stěnách i obrazech. Kříž také visí doma nebo někdy i ve škole. Každý kříž je trochu jiný – někdy je na něm zobrazen umírající Ježíš, někdy je vyzdoben různými ornamenty nebo má různé barvy. Ať ale vypadá kříž jakkoli, vždycky si pohledem na něj připomínáme, že Ježíš zemřel za nás na kříži, protože nás má rád.

Vytvoř a vyzdob si kříž na obrázku tak, aby tuto skutečnost připomíнал i tobě!

www.deti.vira.cz

"Neboť Bůh tak miloval svět,
že dal svého jednorozého
Syna, aby žádný, kdo v něj
věří, nezahynul, ale měl věčný
život.
Bůh neposlal svého Syna na
svět, aby svět odsoudil, ale aby
svět byl skrze něj spasen."

(Jan 3;16-18)

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

ve farním kostele a v kostele sv. Marka

03.09.2018-07.10.2018

(stav ke dni: 31.08.2018)

po 03.09.	7:00 Pl Za naszą wspólnotę parafialną 18:00 Cz Za + manžela Jana Owczarzy, za + Aloisii Góreckou, její 2 manžely Juliuse a Jindřicha a syny Ericha a Juliiuse
út 04.09.	7:00 Cz Za + Jozefa Wawreczku, manželku, Adolfa Eliasze, obě manželky a žijící rodinu
st 05.09.	7:00 Pl Za + Gerharda Jurczyka, rodziców z obu stron oraz za żyjących członków rodziny, powierzając ich opatrznosci Bożej 18:00 Cz Za + Jána Hišema, Annu Kapraľovou, duše v očistci a za dar zdraví a pokoj pro celou rodinu
čt 06.09.	7:00 Cz Za + manžela Adolfa Lipku, + syna Adolfa, rodiče a sourozence, za duše v očistci, + rodiče Josefa a Marii Gorecké, + Elišku Goreckou a za žijící členy rodiny do ochrany Boží a Matky Boží 18:00 Pl Za + Leona i Marię Nowaków, ich syna Emila Nowaka oraz za zięcia Antoniego Szajtera
pá 07.09.	6:00 Cz Za + syna Petra Kuse (10.výr.+), za + rodiče Jana a Rozálii Hromádkovy, za + neteř Ivonku, za duše v očistci a za celou žijící rodinu, s prosbou o ochranu Matky Boží 7:00 Pl Za + Walerię Sikorową, męża, rodziców z obu stron, rodziny Niezgodów, Wierbiców, Brózdów, dusze opuszczone 18:00 Cz Za + Emilii a Pavla Sztěfkovy, za duše v očistci a za dar zdraví a víry pro celou žijící rodinu
so 08.09.	7:00 Cz Za + Alžbětu Macurovou, celou + rodinu, s prosbou o dar víry a Boží ochranu pro celou rodinu 18:00 Pl Za + Henryka Kaczmarczyka, Marię i Henryka Burów oraz za dusze w czyścu cierpiące
ne 09.09.	6:30 Pl Za + Erwina Owczarzy 8:00 Cz Za + Františka Waleczka, syna Zdeňka, rodiče Michala Foltýna, manželku Herminu, Rudolfa Waleczka a manželku Stěpánku 9:30 Pl Za + z rodzin Eliaszów, Hanzlów, Donocików, zięcia Franciszka oraz za żyjących członków rodziny 11:00 Cz Za Jozefa Virostka 18:45 Cz Za + Alžbětu Macurovou, celou + rodinu, s prosbou o dar víry a Boží ochranu pro žijící členy rodiny
po 10.09.	7:00 Pl O nowe powołania kapłańskie i zakonne 18:00 Cz Za + Zuzanu Novákovou (1.výr.+), za + manžele Hertusovy a za žijící rodiny z obu stran, s prosbou o ochranu Panny Marie
út 11.09.	7:00 Cz Za žijící a + členy rodiny, s prosbou o zdraví a narovnání rodinných vztahů
st 12.09.	7:00 Pl Za naszą wspólnotę parafialną 17:00 Cz Za + a žijící rodinu Waliczkovou, Suchoňovou, Poloczkovou a Bukowczanovou
čt 13.09.	7:00 Cz Na poděkování Bohu a Panně Marii za přijatá dobrodiní, s prosbou o další, za duše v očistci, na které nikdo nepamatuje a za + Pátera Reháka a děkana Karla Blahuta 18:00 Pl Za Barbarę i Andrzeja Burzyńskich, brata Aleksandra, całą rodzinę Burzyńskich, Czernek oraz za dusze w czyścu
pá 14.09.	7:00 Pl Za + Eufrozinę i Jozefa Pietraszów, + Viktora i Annę Pietraszów oraz za + Annę i Adolfa Wiertelorzów 18:00 Cz Za + manžela a rodiče z obou stran a za duše v očistci
so 15.09.	7:00 Cz Na poděkování za dar života 18:00 Pl Za + Olgę Farnikową (1.roczn.+), jej rodziców, z prośbą o zdrowie i Boże błogosławieństwo dla całej żyjącej rodziny
ne 16.09.	6:30 Pl Za + Jerzego Harazima, za + Helenę Strzebowską i za dusze w czyścu cierpiące 8:00 Cz Za + Marii Mařákovou, jejího manžela Cyrila a za duše v očistci 9:30 Pl Za + Danielę Rothnerową (niedož. 95), jej + męża Antoniego Rothnera (niedož. 100), ich rodziców i rodzeństwo oraz za żyjących członków rodziny 11:00 Cz Za žijící členy rodiny Cyříkové, Panenkové a Smolníkové 18:45 Cz Za naše farní společenství
po 17.09.	7:00 Pl O poszanowanie życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci 18:00 Cz Za + manžela Evžena Lukosze a + rodiče Owczarzovy a Lukoszovy
út 18.09.	7:00 Cz Za + Květu Nytrou a za celou žijící rodinu
st 19.09.	7:00 Pl Za + pradziadków Zuków oraz za + wnuka Václava 18:00 Cz Za umírající, s prosbou o přímluvu sv. Josefa
čt 20.09.	7:00 Cz Za + Martina Lovase 18:00 Pl Za Franciszka i Marię Śmigów, rodziców z obu stron oraz za żyjącą rodzinę, proszając o zdrowie i opiekę Bożą
pá 21.09.	7:00 Pl Za + Alfonsa Derlicha, żonę Walerię i całą rodzinę Derlichów i Bijoków 18:00 Cz Za + rodiče Janu a Bronislavu Uherkovi, Anežku a Ferdinanda Masaříkovy, syna Miroslava, sestru Marii a Aloise Trzaskalikovy, za duše v očistci a za žijící rodinu, s prosbou o přímluvu Matky Boží Fryštátské
so 22.09.	7:00 Cz Za + Františka Wrožynu, manželku, sourozence, švagrovou, švagra a rodiče z obou stran 18:00 Pl Za + Jana Pěkalę, Zofię i Józefa Pěkalów, Elžbietę i Alfreda Dudów, Ludwika i Franciszkę Grabowskich oraz Marię, Franciszka i Bogusia Eliaszów

ne 23.09.	6:30	Pl	Za + Ludvíka Szostka, żonę i rodzinę Szostków, z prośbą o Boże błogosławieństwo dla żyjących członków rodziny oraz wstawiennictwo Matki Bożej
	8:00	Cz	Za + Annu a Vendelína Volfovy, + Anastázii a Josefa Pukowiecovy, rodice z obou stran a na poděkování Bohu za přijatá dobrodiní, s prosbou o pomoc, dary Ducha Svatého a ochranu Matky Boží pro celou žijící rodinu
	9:30	Pl	Za + Jana Kowale (7.roczn.) oraz za żyjących i + członków rodziny Kowala, Lalurny, Ždzieblo oraz Zon
	11:00	Cz	Za rodice a sourozence Hutníkove, s prosbou o ochranu žijących członków rodiny
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 24.09.	7:00	Pl	Za + pani Malyszową, męża oraz żyjących członków rodziny
	18:00	Cz	Za żywé i + człony společenství Živého Růženec
út 25.09.	7:00	Cz	Za + Zlatici Šaffovou, Gretku Tobolovou, Luboše Twardzika a duše v očistci
st 26.09.	7:00	Pl	Na podziękowanie za udzielone łaski z okazji 85. urodzin, z prośbą o zdrowie i opiekę Matki Bożej na dalsze lata i o błogosławieństwo dla całej rodziny oraz za dusze w czścu
	18:00	Cz	Za zmarłej z naší farnosti pochóbnie tento miesiąc bez mše swaté
čt 27.09.	7:00	Cz	Za + rodiče Hermínu a Adama Břežkovy, za + rodinu Opolkovou a za żyjących rodzinę, s prosbou o ochranę Matki Bożej
	18:00	Pl	Za + Izabelkę Raszyk oraz rodzinę Łaciok
pá 28.09.	7:00	Pl	Za żyjącą rodzinę Kuliszów, Urbanów, Nováków oraz za wnuka Lukáše z rodziną, prosząc o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej
	18:00	Cz	Za + Jaroslava Jána (niedoż.80)
so 29.09.	7:00	Cz	Za + Jana Barcaje (30.výr.+)
	18:00	Pl	Za Bożenę Czakanową (niedoż. 100, 4.roczn.+), za Jozefa Czakana (niedoż.105) oraz za żyjących członków rodziny, powierzając ich Opatrzności Bożej
ne 30.09.	6:30	Pl	Za + Karola Macurę, rodziców z obu stron i za żyjącą rodzinę do Opatrzności Bożej
	8:00	Cz	Za + rodinu Ferfeckou, Szwarcovou, Malířovou, Mitrengovou a duše v očistci
	9:30	Pl	Za + Annę i Richarda Kretków, syna, wnuka, rodzinę Kretków i Machtów, prosząc o Boże błogosławieństwo dla żyjących członków rodziny
	11:00	Cz	Za + Jana Wenzela (1.výr.+), + rodiče z obu stron a za żyjące człony rodiny, s prosbou o Bożą ochranę pro ne
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 01.10.	7:00	Pl	O dobry przebieg operacji i powrót do zdrowia pani Zdeňki Němcové
	18:00	Cz	Za + Rudolfa Śmigę, żywici rodinu a za duszę, na které nikdo nepamatuje
út 02.10.	7:00	Cz	Za + Jana a Emilii Dulawovy, syna Dominika, dceru Annu a zetě Bronislawa
st 03.10.	7:00	Pl	Za + męża Miroslava Masařka, jego rodziców, krewnych oraz za żyjącą rodzinę, powierzając ją Bożej opiece
	18:00	Cz	Za ochranu lidskiego życia od početi do přirozené smrti
čt 04.10.	7:00	Cz	Za + Ludmilu Koselovou (7.výr.+) a za syna Martina s rodinou
	18:00	Pl	Za Emilię i Ludwiga Boguniów oraz za rodzinę Sztemonów
pá 05.10.	6:00	Cz	Za + Marii Petruželovou, manżela Jana, + człony rodiny, s prosbou o zdrowí a Bożí pożehnání pro żywici człony rodiny
	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + Serafinu a Rudolfa Suchánkova a rodinu Žurkovou
so 06.10.	7:00	Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	18:00	Pl	Za + rodziców Alexandrę Bonczkową, męża Alojzego, Terezię Polakową, męża i syna Józefa oraz za całą żywiącą rodzinę
ne 07.10.	6:30	Pl	Za + Ferdynanda i Monikę Stachurów oraz + z rodziną Halamów i Stachurów
	8:00	Cz	Za + manżelkę Helenu Chlupovou (3.výr.+), za + rodiče Emilii a Josefa a za żywici rodiny, s prosbou o dar zdrowia a přímluvu Panny Marie
	9:30	Pl	Za + Annę Janiurkową (niedoż.110), za brata Jana Rothnera (20.roczn.+) i za dusze w czysccu cierpiące
	11:00	Cz	Za + rodiče Michala a Annu Vachalíkova, Františka a Jarmilu Cyříkova a za + rodinu Kišovou a Krajíkovou
	18:45	Cz	Za naše farní společenství

Omlouváme se za případné chyby ve jménech, úmyslech a časech mší svatých.

Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

Zapsat úmysl na „volné mše“ je možné v úředních hodinách ve farní kanceláři!

(výjimka: úmysły v právě probíhajícím týdnu lze zapsat v sakristii)

Adorace, pobožnosti:

Každý čtvrtok - začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunku k Božímu Milosrdenství (CZ), ukončení vedené, v 17:30 společnou modlitbou Korunku k Božímu Milosrdenství (PL) a svátostným požehnáním.

1. pátek v měsíci - 07.09., 05.10. - eucharistická pobožnost s modlitbou Litanií k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostným požehnáním: bezprostředně po ranní mši svaté začínající v 7:00 PL; a v 17:45 hod. CZ. Od 16:00 hod. možnost tiché adorace Krista v Eucharistii. Po večerní mši svaté vedená adorace s modlitbou chval, proseb a díků.

Návštěvy nemocných:

pátek 07.09. dopoledne (zhruba od 9:00)

pátek 05.10. dopoledne (zhruba od 9:00),
otec Stanisław navštíví své nemocné
o týden později, v **pátek 12.10.**

Liturgický kalendář:

08.09. svátek Narození Panny Marie

7:00 CZ, 18:00 PL

16.09. slavnost Povýšení svatého Kříže
– FARNÍ POUTĚ

6:30 PL, 8:00 CZ, 9:30 PL,
11:00 CZ, 18:45 CZ

21.09. svátek sv. Matouše, apoštola
a evangelisty

7:00 PL, 18:00 CZ

28.09. slavnost sv. Václava, mučedníka,
hlavního patrona českého národa

7:00 PL, 18:00 CZ
(obě mše sv. budou v hlavní lodi
farního kostela)

29.09. svátek sv. Michaela, Gabriela
a Rafaela, archandělů

7:00 CZ, 18:00 PL

Ostatní:

Hudební festival „Karvinské varhany“, neděle **02.09., 09.09., 16.09., 23.09.** v **16:00** ve farním kostele.

07.09. budeme prožívat **1. pátek v měsíci**. Ráno bude navíc mše sv. v 6:00 (CZ). Po mši začínající v 7:00 (PL) a v 17:45 (CZ) budou **Eucharistické pobožnosti**. Po večerní mši svaté zveme na **vedenou adoraci Krista v Eucharistii**, během níž budeme prosit o obnovu našich rodin. Možnost **prvopáteční zpovědi** bude půl hodiny před raními mšemi a odpoledne od 16:00.

O víkendu **08.-09.09.** budou **Dny evropského dědictví**
Naše farnost se zapojí:

v sobotu 08.09.

- prohlídkový okruh zámek + farní kostel (12:00-17:00)
- kostel sv. Petra z Alkantary v Karviné-Dolech (10:00-17:00)
- kostel sv. Marka (10:00-17:00)

v neděli 09.09.

- kostel sv. Petra z Alkantary v Karviné-Dolech (10:30-17:00)

Ve středu 12.09. bude **večerní mše sv. již v 17:00**
a bude **určena** především (ale nejen) **dětem**. Po mši je pro děti připraven program v katechetickém domě.

pozvánka

Milí farníci,

již po 14. proběhne každou zářijovou neděli v našem kostele festival Karvinské varhany. Letošní ročník stojí za zmínku nejen proto, že náš koncertní nástroj je letos 20 let po své generální úpravě, a tak může sloužit ke koncertním účelům, ale i výjimečnosti letošního ročníku. Kromě prvního koncertu jsou protagonisty karvinští rodáci. Jsou to hudebníci, kteří mají k našemu městu a kostelu velmi blízko. Autorkou dramaturgie je hlavní iniciátorka a organizátorka koncertů paní Marta Wierzgoń.

První koncert zahraje varhaník Józef Skrzek z Polska. Na druhém koncertě varhany rozezvučí manželé Muchovi. Anna Tomanková - Muchová je karvinská rodačka koncertující se svým manželem. Rádi prezentují hru na 4 ruce. Anna vystupuje i se svými 2 sourozenci, kteří zpěvem i houslemi obohacují naši liturgii téměř pravidelně. Hudba je v rodině Tomankových rodinnou záležitostí stejně jako v rodině Syrkových, kteří se představí na třetím koncertě společně se sólistkou Grażynou Wilk-Biernot a komorním sborem pod taktovkou Moniky Káňové. Všechny tyto účinkující pravidelně slyšíte i vidíte při liturgii v našem kostele již po mnohá léta. Poslední koncert naplní hudbou sama organizátorka, varhanice a pedagožka Marta Wierzgoń, která kromě sólových skladeb doprovodí světoznámý karvinský pěvecký sbor Permoník.

14. ROČNÍK FESTIVALU VARHANNÍ HUDBY KARVINSKÉ VARHANY

Koncerty každou zářijovou neděli v kostele Povýšení sv. Kříže, Karviná-Fryštát

V rámci letošního festivalu se představí:

2. 9. 2018 v 16:00 hodin
Józef Skrzek, PL

9. 9. 2018 v 16:00 hodin
Anna Tomanková-Muchová a Ondřej Mucha, ČR

16. 9. 2018 v 16:00 hodin

**Syrkovi a Grażyna Wilk-Biernot - Dana Syrková, Stanislava Syrková
Tomáš Syrek a Smíšený komorní sbor, ČR**

23. 9. 2018 v 16:00 hodin

Marta Wierzgoń a Koncertní sbor Permoník, ČR

Jednotné vstupné: 150 Kč / Vstupenky již v prodeji.

Projekt je spolufinancován z rozpočtu Moravskoslezského kraje.

www.medk.cz
www.facebook.com/medkkarvina

Naše farní rodina
Nasza Rodzina Parafialna

15

Výuka náboženství 2018/19 - Lekcje religii 2018/19

vyučování náboženství česky			
1. ročník	Ing. Kamila Fašungová	středa 15:20 - 16:05	fara
2. ročník zahájení přípravy k 1. sv. přijímání	Mgr. Monika Michopulu	úterý 16:00 - 16:45	katechetický dům
3. ročník příprava k 1. sv. přijímání	P. ThLic. Mgr. Adam J. Kasperek	čtvrtek 15:30 - 16:15	katechetický dům
4. a 5. ročník	P. ThLic. Mgr. Adam J. Kasperek	čtvrtek 16:20 - 17:05	katechetický dům
6. a 7. ročník	P. Mgr. Dawid Kantor	pondělí 15:15 - 16:00	katechetický dům
8. a 9. ročník příprava k biřmování	Mgr. Jaroslav Růžička	středa 16:00 - 17:30	katechetický dům pro obě jazykové skupiny

lekcje religii po polsku			
1 klasa	mgr Barbara Tomanek	šroda 11:45 - 12:30	Polska Szkoła Podstawowa
2 i 3 klasa rozpoczęcie przygotowania do 1. Komunii św w roku 2020	mgr Barbara Tomanek	šroda 13:00 - 13:45	Polska Szkoła Podstawowa
4 i 5 klasa	mgr Barbara Tomanek	šroda 13:55 - 14:40	Polska Szkoła Podstawowa
6 i 7 klasa	P. Mgr. Dawid Kantor	wtorek 15:15 - 16:00	dom katechetyczny
8 i 9 klasa przygotowanie do bierzmowania	mgr Jaroslav Růžička	šroda 16:00 - 17:30	dom katechetyczny dla obu grup językowych

Případný termín náboženství pro středoškoláky bude dán po předchozí domluvě celé skupiny, pokud se přihlásí dostatečný počet zájemců.

Ewentalny termin religii dla szkół średnich będzie podany po umówieniu się całej grupy, po zgłoszeniu się wystarczającej liczby zainteresowanych.

Knihovnická pozvánka

Milí farníci,

všichni (nebo mnozí z Vás) víte, že máme v katechetickém domě k dispozici farní knihovnu. Navštěvují nás jak pravidelní čtenáři, tak i takoví, kteří jen nakouknou, nebo si přijdou popovídат. Neskrýváme, že bychom uvítaly větší návštěvnost – ne proto, aby nám, knihovnicím, služba rychleji uběhla :-), ale protože si myslíme, že by zde každý našel něco zajímavého pro sebe.

Na jaká téma a žánry se tedy u nás můžete těšit?

Knížky jsou rozděleny do skupin:

- Papežové (Jan Pavel II, Benedikt XVI, František...)
- Křesťanské obecné (životopisy svatých, rozhovory s kněžími, povídky...)
- Svědec - silné příběhy dle skutečnosti
(Odpust', Natašo, Přežila jsem..., Odpustila jsem, Vychoval mě gangster,...)
- Děti, mládež
- Beletrie
- Poezie
- Polská literatura.

V každém žánru najdeme zajímavé tituly a díky dárcům se nám daří knižní fond doplňovat. Přijměte tedy naše pozvání, rády Vás uvidíme a těšíme se na Vás každou neděli od 9-11 hodin.

Farní knihovnice

Svatá Ludmila 1100 let, z. s.

V září uctíme svatou Ludmilu, první českou světicu

Svatá Ludmila je první česká žena známá jménem, první pokřtěná panovnice, zakladatelka Přemyslovské dynastie, babička a vychovatelka sv. Václava a první česká světice. Zavražděna byla v noci z 15. na 16. září na hradisku Tetín v roce 921 na příkaz své snachy Drahomíry. Svátek svaté Ludmily proto připadá na 16. září a na mnoha místech po České republice se konají **poutě k uctění této významné světice**. Mnoho poutníků se tak v září vydá na některou svatoludmilskou pouť. Tradičně se pouť koná například na Pražském hradě, na Mělníce (odkud podle legend Ludmila pocházela), na Levém Hradci (kde s knížetem Bořivojem založila první kostel v Čechách) a také na Tetíně. **Právě letošní pouť na Tetíně bude výjimečná, neboť Svatovítská kapitula na slavnost zapůjčí jednu z nejvzácnějších relikvií svatovítského pokladu – lebku svaté Ludmily.** Poutníci budou mít možnost uctít lebku v barokním kostele svaté Ludmily 22. září.

Svatou Ludmilu dnes vnímáme jako matku a patronku českého národa, v roce 2021 si budeme připomínat 1100 let od jejího zavraždění. Právě z tohoto důvodu vznikl na začátku roku 2016 spolek Svatá Ludmila 1100 let. Založení iniciovala obec Tetín a zakládajícími členy se staly farnosti Beroun a Roztoky a města Roztoky a Mělník – místa, která jsou historicky spjata s působením kněžny Ludmily. Posláním spolku a stejnojmenného projektu Svatá Ludmila 1100 let je péče o odkaz svaté Ludmily v ohledech jeho uchovávání, šíření a prezentování široké veřejnosti, tak aby v roce 2021 došlo k důstojnému uctění její mučednické smrti. Vyvrcholením celého výročí by se měla stát svatoludmilská národní ekumenická pouť na Tetín v září 2021.

V případě zájmu nás neváhejte kontaktovat!

www: <http://www.svataludmila.cz/cs/>

Facebook: <https://www.facebook.com/svataludmila1100let/>

Instagram: <https://www.instagram.com/svataludmila1100let/>

*Bc. Eliška Švandová
asistentka*

Farní tábor z pohledu hlavního vedoucího

Na letošní tábor jsme se vypravili do salesiánského areálu v Hodoňovicích (část obce Baška u Frýdku), který nabízel spoustu místa vevnitř i venku, a dokonce i bazén.

Dětí bylo letos 20 a byla to věkově velmi kompaktní skupinka (plus míinus mezi 8 a 10 lety).

A protože každý tábor má mít nějaké téma, letos jsme vybrali Abraháma. Účastníci představovali skupiny Abrahámových služebníků a pomáhali mu během jeho dlouhého a dobrodružného života v Zaslíbené zemi. Tito služebníci měli práce až nad hlavu: hlídali mu ovce, pomáhali stavět oltáře a připravovat oběť pro Hospodina, zachránili jeho synovce Lota, připravovali pohoštění pro Abrahámovy hosty, byli s ním v těžké chvíli, když měl obětovat svého syna Izáka (toto obětování se odehrálo, jak se můžete dočíst v Bibli, na rozcestí pod horou Ondřejník :)) a nakonec našli v daleké zemi pro Izáka ženu a v pořádku mu ji přivedli (i přes malou nepříjemnost, když ji unesli bandité).

Když jsme zrovna nepomáhali Abrahámovi, hráli jsme různé další hry a soutěže, případně něco vyráběli. I ve volných chvílích měl ten, kdo chtěl, spoustu příležitostí zahnat nudu fotbalem (jak stolním, tak i na hřišti), na koločki, výrobou různých zajímavých věcí z provázků, papíru a dalších materiálů, nebo třeba zdokonalováním se v takových pro život nezbytných dovednostech, jako je šerm nebo střelba ze vzduchovky :)

A protože Abrahám byl muž víry, děti měly možnost rozvíjet i duchovní stránku života a seznámit se s různými druhy modliteb, sem tam se zúčastnit mše svaté (za návštěvu děkujeme našim kaplanům o. Adamovi a o. Davidovi, a taky salesiánovi, o. Václavovi z Ostravy) a také se na témačcích něco dozvědět o některých světcích, z jejichž víry si můžeme vzít příklad.

Díky Vašim modlitbám nám přálo počasí a nikomu se nestalo nic vážného (pokud nepočítáme kousnutí komárů, drobné naraženiny, a sem tam nějakou tu zvýšenou teplotu, o což se profesionálně postarala naše zdravotnice Kasia).

O programovou stránku (hry, aktivity, modlitby, témačka) se staral tým vedoucích ve složení Alan, Verča, Maruška, Jasio a Vojta a v kuchyni zazářily premiérově Saša se Sulou. Chtěl bych jim všem moc poděkovat. Díky jejich podpoře a nasazení tábor dopadl ke spokojenosti všech.

Jaroslav Růžička

(v rámci článku a obálky v tomto čísle přinášíme malou fotoreportáž z tábora)

Farní tábor z pohledu kuchařky

Tolik psychické podpory jako před letošním farním táborem jsme snad nikdy nedostaly: „Jedete vařit na farní tábor? Jste se zbláznily? Vždyť je otrávíte! To je nejvíc nevděčná práce na táboře. A co jim jako budete vařit?...“ tyto věty jsme slyšely před táborem nespočetněkrát kdekoliv, kde jsme se s druhou kuchařkou Sulou zmínily, že budeme letos vařit na farním táboře. Nenechaly jsme se odradit a s klidnou hlavou jsme do toho šly i přes všechny starosti našich babiček, maminek, kamarádů.

A víte co? Bylo to v pohodě. Pro naše štěstí, na táboře bylo jen dvacet dětí. Nikdo neměl žádnou extra dietu a tak se pro ně vařilo příjemně. Nikdo z dětí neblinkal, neměl průjem ani si nikdo nestězoval, že by jídlo bylo nedobré. Děti byly hodné, většinou vše snědly, za jídlo vždy slušně poděkovaly.

Děti byly rozdělené do skupinek a každý den měla nějaká skupinka službu v kuchyni, to znamená, že děti umívaly nádobí po snídani, obědu i večeři. Svoji práci plnily perfektně. Při jedné hře měly za úkol naškrábat brambory. To byl trošku kámen úrazu. Někteří nevěděli, jak se správně drží škrabka, ale když jsme je to naučily, nechťely přestat a škrábaly i po skončení hry. Zkrátka jsme věděly, jak si to zařídit, abychom měly co nejméně práce :D

Se Sulou jsme se táborových her moc neúčastnily, až předposlední den jsme se zapojily do jedné akce s názvem „únos Rebeky“. Já a Sula jsme se oblékly jako bandité a čekaly jsme v autě na poli, kde šly děti s Rebekou. Čekal s námi ještě vedoucí Vojta. Když se k nám děti blížily, Vojtovým úkolem bylo zabavit je, abychom my dvě unesly Rebeku. Vyskočily jsme z auta a běžely pro ni, daly jí pytel na hlavu, hodily ji do kufra a rychle s ní ujízděly k chatě. Když tam děti došly, probíhala ještě bitva, kdy jsme po sobě házeli papírové koule. Od jednoho z dětí jsme zaslechly: „týjo, ty kuchařky jsouňáké akční!“ Po této hře, jsme musely jít rychle chystat oběd. Skoro všechny děti poznaly, že jsme to byly my a považovaly nás za zrádce :(Polévku a druhé si ale i tak nechaly naložit.

Když jsme dojely z tábora domů, první co jsem slyšela od babičky bylo: „Tak co, už nikdy nejedeš, že?“ Odpověděla jsem: „Ne babi, bylo to v pohodě, klidně pojedu příští rok znovu.“ Neříkám, že to nebylo náročné. Musely jsme hodně přemýšlet nad tím, jak zorganizovat čas, napsat si co musíme vždy daný den nakoupit, jak zahustit guláš, jak udělat hranolky, aby je měli všichni teplé. Přesto si však myslím, že na tuto naši první zkušenosť s vařením pro tolik hladovců jsme to zvládly dobře.

Saša F.

Noční výšlap na Lysou

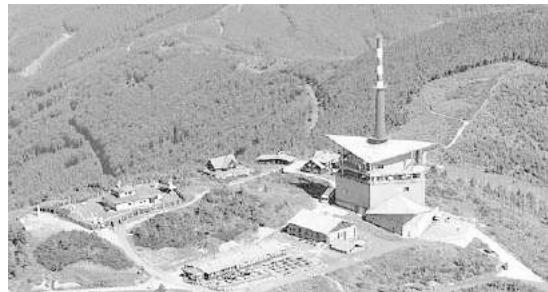
Jelikož jsme se s vedoucími na farním táboře dost spřátelili, Vojta vymyslel, že spolu zorganizujeme noční výšlap na Lysou, abychom viděli východ slunce. Termín jsme určili na noc ze soboty 18.8. na neděli 19.8.

Odjezd se naplánoval na půlnoc. Vojta vzal svoji dodávku, všechny nás nabral a jelo se. Před výletem jsem šla spát asi na dvě hodiny a už ve chvíli, kdy mi zvonil budík, jsem litovala, proč jsem na to kývla. Asi za hodinu jsme dorazili do Ostravice a hned po výstupu z auta jsem věděla, že to bude stát za to. V životě jsem neviděla taklik hvězd, bylo to nádherné. Kasia a Jasio měli baterky. Jasio aby viděl na cestu, Kasia aby viděla na pavouky. Zapli jsme si Endomonda (mě nejelo :() a vyrazili na cestu.

Na vrchol jsme dorazili kolem 3:45, nikde nikdo nebyl, chaty všechny zavřené a východ slunce měl být až tak v 5:45. Co ted'? Někteří z nás si oblékli čepice, bundy, šály a všichni jsme si lehli na lavičky. Někdo na chvílku usnul, jiní jen pozorovali ty krásné hvězdy. Čím víc se přibližoval východ slunce, tím více na Lysé přibývalo lidí. Začínala nám být zima, tak jsme si sedli všichni co nejbliže k sobě, aby

Cesta zpět nám trvala podstatně rychleji, Kasia v čele skupinky dala tempo a u auta jsme byli kolem 7:10. V autě na cestě zpět jsme všichni, kromě řidiče, usnuli a řidič jel tak rychle, že jsme stihli ještě ranní osmovku v Karviné. Po tomto výšlapu jsem prospala celou neděli, ale stálo to za to a jsem ráda, že jsem budík v noci nevypnula a nespala dál.

Saša F.

Manželské setkání na Velehradě

V polovině července jsme se zúčastnili týdenního kurzu, které pořádá Centrum pro rodinu Ostrava. Je to Škola rodičovských a rodinných kompetencí aneb Manželské setkání na Velehradě. Setkání se zúčastnilo 83 manželských párů, 115 dětí a 54 vychovatelů - dobrovolníků.

My jsme jeli poprvé, a proto jsme se rozhodli zatím děti nebrat, chtěli jsme nejdříve zjistit, jak to tam "chodí". A teď už víme, že jsme udělali dobré, je dobré jednou za rok a na jeden týden si najít čas jen pro sebe navzájem. :)

Náplní kurzu byly přednášky z oblasti vzájemných vztahů muže a ženy v manželství doplněné skupinovou prací. Každý den probíhaly přednášky - jedna dopoledne a druhá odpoledne. Přednášeli je jak jinak než manželské páry. Svými příklady z vlastního života podávali svá svědectví, jak využít daných možností v praxi. Bylo to pro nás obohacující a některá svědectví byla hodně silná. Při práci ve skupinkách, do kterých jsme byli rozděleni hned na začátku, byl vždy jeden z páru vedoucí skupinky. Byli to manželé, kteří se kurzu už opakovaně zúčastnili a pomáhají ostatním řešit stanovené úkoly k tématům. Ve skupince jsme se pak zamýšleli nad tématikou přednášky, společně nebo samostatně v párech jsme hledali řešení vlastní situace a učili se zvládnout případné partnerské neshody a konflikty. Přednášky byly na tato téma: křesťanské manželství, priority, zdravé sebevědomí, odpuštění, rozdíly mezi mužem a ženou, komunikace, rozumím- rozumím, vyděrování pocitů, naplňování potřeb, sexualita, pozornosti ženy a muže.

Během celého kurzu jsme měli čas pro vlastní práci na vztahu, i na soukromí a čas na rekreaci. Pánové si zahráli fotbal, ženy volejbal. Byla možnost vypůjčení koloběžek, tak jsme ve volném čase jeli prozkoumat okolí Velehradu. Jeden večer se konal ples, kde jsme si zatančili i zazpívali s místní cimbálovkou.

Předposlední večer byla v bazilice Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje mše sv. s obnovou manželských slibů, na něž si každý muž připravil pro svou ženu pozornost v podobě svatební kytice. Na mši se všech 83 párů vydalo v průvodu přes náměstíčko do baziliky.

Kurz hodnotíme jako velmi vydařený a přínosný. Na podzim se chystáme na třídenní duchovní obnovu na Velehradě a v dubnu pak na další. Za rok bychom určitě zase chtěli absolvovat týdenní kurz. O tyto kurzy je velký zájem, každým rokem přibývá zájemců. Proto pokud by měl někdo zájem nebo chtěl vědět ještě více, klidně se na nás obraťte.

Tomáš a Helena Hejdovi

"Láska nikdy nepřestává"

(v rámci článku přinášíme malou fotoreportáž ze setkání)

Ministrantský tábor 2018

Téma táboru, které nás neustále provázelo během her a kázaní, bylo: „Po stopách sv. Pavla“. Během mše svaté, kterou jsme slavili každý den, byl také kladen důraz na liturgii, tedy na: přípravu na mši svatou, věci používané při mši svaté, liturgické barvy a oblečení.

Byli jsme ubytovaní v PZKO Milkov-centru. První dva dny jsme strávili v místě ubytování. Pán Bůh nám dopřál počasí jak u Středozemního moře, a tak jsme, kromě pátku, byli každý den u vody (v tůni na potoku Kopytná). Ve čtvrtek jsme vyrazili na výlet do Mostů u Jablunkova. Tam jsme se setkali s místním farářem, karvinským rodákem, P. Štěpánem Klockem. Ten nás vřele přijal a dovolil nám ve farním kostele slavit mši svatou. Po mši jsme se společně s ním nechali vyfotit. Vzpomněl jsem si na svá klukovská léta, kdy jsem byl ministrantem ve farnosti Jablunkov a P. Štěpán tam tehdy byl farním vikářem. Pak jsme se ještě v Mostech zúčastnili akce horalská řemesla (moštování, krouhání a nakládaní zelí, mlácení obilí cepem, vaření marmelád atd.). V pátek jsme vyrazili na pouť na horu Kozubovou. Cestou jsme se pomodlili křížovou cestu. Na Kozubové, v kapli sv. Anny, jsme slavili mši svatou. Z cesty zpět z hory Kozubové mají kluci adrenalinový zážitek: díky proměnlivosti horského počasí se šlo chvíli v krásné bouři. Byli močtí, přežili a uschli. Sobotu a neděli jsme opět prožili v místě ubytování.

Tábor hodnotím kladně a moc děkuji za účast všem klukům, kteří byli na táboře. Také děkuji dospělým, kteří ministranty doprovázeli, a to paní Marii Brecherové za zdravotní péči a maminkovský dohled nad všemi, dále paní Marcele Mirové a paní Pavle Kubelové za vynikající práci v kuchyni, a také mým spoluvedoucím Josefovi Bogoczovi, Adrianovi Bogoczovi a Tomášovi Hejdovi za přípravu her a programu (a jejich realizaci) pro ministranty a péči o kluky během tábora. Doufám, že se budeme setkávat během školního roku u oltáře v kostele při mších svatých

a příští prázdniny zase vyrazíme na tábor... a třeba nás bude i o někoho víc.

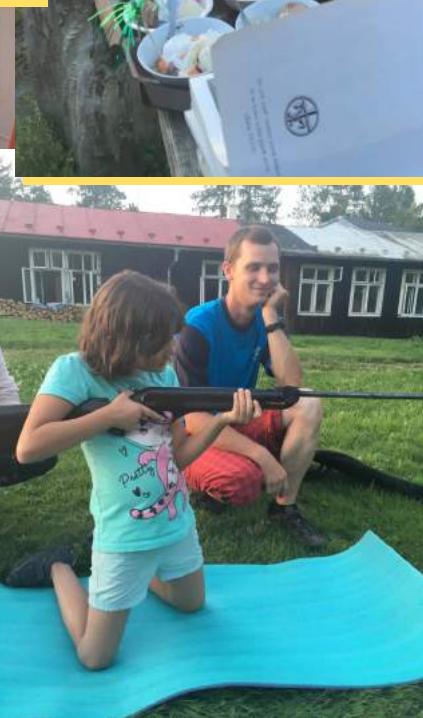
P. David Kantor,
farní vikář

(v rámci článku
a obálky v tomto čísle
přinášíme malou
fotoreportáž z tábora)

Farní tábor Hodoňovice

22.-29.07.2018

Ministrantský tábor

Milíkov

07.-13.08.2018

